

АНАЛІТЧНІ ЗАПИСКИ:
збірник праць студентів
спеціальності
"Журналістика"

Західноукраїнського національного університету

2023 №1

*Збірник аналітичних записок підготований
студентами третього курсу спеціальності
«Журналістика», освітньої програми «Правова
журналістика» в межах роботи проблемної групи
«Історії в тіні»*

Консультації щодо пошуку і аналізу
статистичної і правової інформації проведено к.е.н.,
доц. Колесніковим А.П.

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ СУДДІВ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Гендерна рівність є одним із ключових принципів, на яких базується українська правова система. Цей принцип закріплений у Конституції України, а також у міжнародних документах, до яких Україна приєдналася.

За даними Вищої ради правосуддя, станом на 1 липня 2023 року жінки становлять 41,4% від загальної кількості суддів. Це на 6,8% більше, ніж у 2019 році.

Збільшення кількості жінок у суддівському корпусі є важливим кроком на шляху до гендерної рівності в Україні. Жінки мають право на рівні можливості з чоловіками в усіх сферах життя, у тому числі і в правосудді.

Однак, незважаючи на позитивні тенденції, гендерна рівність у судовій системі України все ще є проблемою. Жінки досі рідше, ніж чоловіки, обіймають керівні посади в судах. Також жінки стикаються з дискримінацією та сексизмом у судовому процесі.

Одним із важливих аспектів є прозорість та справедливість в процесі набору та призначення суддів. Важливо, щоб процес відбору був об'єктивним і не допускав дискримінації за статевою ознакою. Це вимагає ретельного

контролю та вдосконалення системи відбору суддів.

Зокрема, в Україні приймаються кроки для забезпечення більшої гендерної рівності в судовій системі. Такі заходи включають в себе розборку гендерних стратегій, підвищення гендерної свідомості серед суддів, а також створення позитивних прикладів жінок-суддів, які обіймають високі посади.

У сфері правосуддя гендерна рівність означає, що жінки та чоловіки мають рівні права та можливості для доступу до посади судді, а також для кар'єрного зростання.

За даними Державної судової адміністрації України, кількість суддів-жінок в Україні збільшується з року в рік. У 2023 році вона склала 32,8% від загальної кількості суддів, що на 1,5% більше, ніж у 2022 році.

Проблематика гендерної рівності суддів в Україні є актуальною та потребує вирішення. За даними Державної судової адміністрації України, на 1 серпня 2023 року загальна кількість суддів в Україні становить 10 842 особи, з них 4 526 (41,7%) - жінки.

Гендерна нерівність у суддівстві проявляється в наступних аспектах:

✓ **Нерівність у представництві жінок на різних рівнях судочинства.** На вищих рівнях судочинства (Верховний Суд, апеляційні суди) кількість жінок-суддів є значно нижчою, ніж на

нижчих рівнях (районні, місцеві суди). Наприклад, у Верховному Суді жінки складають лише 23,8% від загальної кількості суддів.

✓ **Нерівність у розподілі обов'язків та повноважень між судьями.** Жінки-судді, як правило, займають менш престижні посади та отримують нижчі заробітні плати, ніж чоловіки-судді. Наприклад, у Верховному Суді лише 15,8% судді-голови є жінками.

✓ **Нерівність у доступі до кар'єрного зростання.** Жінки-судді рідше, ніж чоловіки-судді, призначаються на вищі посади та отримують підвищення по службі.

Рис. Динаміка зміни кількості суддів-жінок у 2018-2022 роках

Незважаючи на позитивну тенденцію до збільшення кількості суддів-жінок, диспропорція між ними та судьями-чоловіками все ще зберігається. Жінки становлять лише третину від

загальної кількості суддів, що свідчить про те, що гендерна рівність у суддівській системі України не досягнута.

Причини гендерної нерівності у суддівстві є комплексними та включають в себе як гендерні стереотипи, так і реальні фактори, такі як:

✓ **Нерівність у доступі до юридичної освіти та професійної підготовки.** Жінки рідше, ніж чоловіки, отримують юридичну освіту та професійну підготовку, необхідні для кар'єри судді.

✓ **Нерівність у балансі між роботою та сім'єю.** Жінки-судді, як правило, несуть більший тягар турботи про сім'ю та дітей, що може ускладнювати їхнє професійне зростання.

✓ **Негативні стереотипи щодо жінок-суддів.** Жінки-судді часто сприймаються як менш кваліфіковані та менш об'єктивні, ніж чоловіки-судді.

Гендерна рівність у суддівській системі України є важливим фактором для забезпечення справедливості та інклюзивності судової системи. Впровадження заходів, спрямованих на подолання факторів, які спричиняють диспропорцію між кількістю суддів-чоловіків та суддів-жінок, допоможе досягти цієї мети.

Основними причинами диспропорції є стереотипи про роль жінки в суспільстві, нерівність у доступі до освіти та професійної підготовки, а також дискримінація в процесі кар'єрного зростання.

У суспільстві досі існують стереотипи про те, що жінка повинна займатися сім'єю та вихованням дітей, а не кар'єрою. Це може призводити до того, що жінки роблять вибір на користь сім'ї та відмовляються від кар'єри судді.

Жінки все ще рідше, ніж чоловіки, отримують юридичну освіту та проходять професійну підготовку для роботи суддею. Це пов'язано з тим, що жінки рідше, ніж чоловіки, отримують фінансову підтримку від сім'ї та держави для навчання.

Жінки частіше, ніж чоловіки, стикаються з дискримінацією в процесі кар'єрного зростання. Це може проявлятися у вигляді меншої заробітної плати, меншої кількості пропозицій про підвищення, а також у вигляді сексизму та домагань.

Для досягнення гендерної рівності в суддівській системі України необхідно вжити заходів щодо подолання зазначених факторів.

Серед таких заходів можна виділити:

- ✓ Просвітницьку роботу щодо гендерної рівності з метою розвінчання стереотипів про роль жінки в суспільстві.

- ✓ Заходи щодо підвищення доступності юридичної освіти та професійної підготовки для жінок.

- ✓ Заходи щодо протидії дискримінації в процесі кар'єрного зростання.

Впровадження цих заходів допоможе зробити судову систему України більш справедливою та інклюзивною.

В Україні вже вживаються певні заходи для вирішення проблеми гендерної нерівності у суддівстві. Так, у 2021 році Верховна Рада України прийняла Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у сфері державної служби”, яким, зокрема, передбачено квоту у 30% для жінок на посади державних службовців категорії “А”. Цей закон має сприяти збільшенню кількості жінок-суддів на вищих рівнях судочинства.

Для досягнення реальних результатів у цьому напрямі необхідно продовжувати вживати системних заходів, спрямованих на зміну гендерних стереотипів та створення рівних умов для жінок і чоловіків у суддівстві.

РЕГУЛЮВАННЯ АЗАРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

В Україні дозволені такі види азартних ігор як лотереї, тоталізатори, букмекерські контори, казино та гральні автомати. Також є онлайн-казино, які заборонені на території України, але багато з них все одно надають свої послуги гравцям.

Їх діяльність регулюється Законом України "Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор".

Згідно зі статистикою Міністерства соціальної політики, у 2020 році було зареєстровано понад 5 тисяч звернень громадян щодо проблем, пов'язаних з азартними іграми.

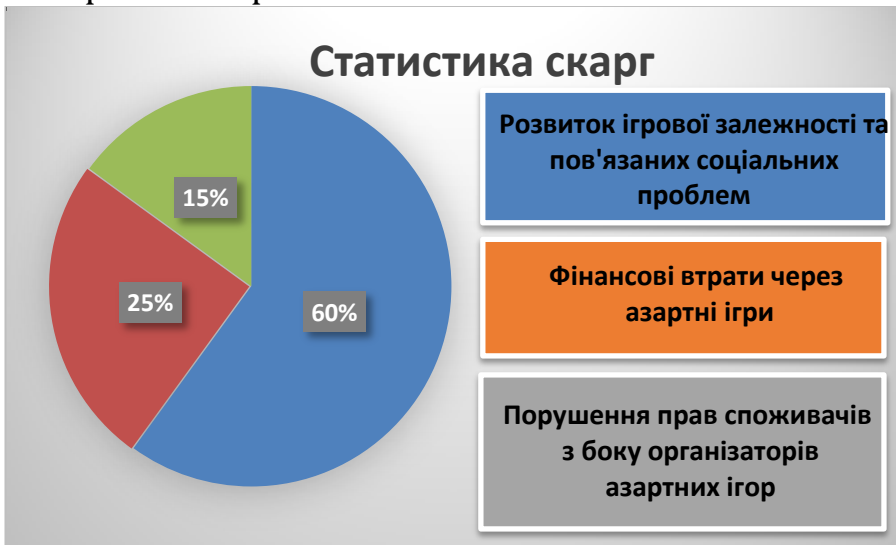

Рис. Статистика скарг щодо азартної діяльності

До психологічної залежності може призвести, коли людина прагне знову та знову відчувати емоції задоволення та ейфорії, викид адреналіну та ендорфінів під час гри створює ці відчуття. Отримані винагороди спонукають людей прагнути ще більших виграшів. З часом для отримання задоволення потрібні все більші ставки. В подальшому людина забуває про оточення, втрачає грошовий контроль та зв'язок з реальністю, що призводить до фінансових проблем.

Посилаючись на данні Державної служби статистики України, обсяги ринку азартних ігор в Україні зростають. У 2020 році загальний обіг становив майже 18 млрд грн.

Рис. Динаміка обсягів ринку азартних ігор в Україні у 2017-2020 рр. (млрд грн)

Графік, що показує зростання обсягів ринку з 12,5 млрд. грн. у 2017 р до 17,9 млрд. грн. у 2020 р.

Також відповідно до інформації Державної служби статистики, частка нелегального ринку азартних ігор в Україні у 2020 році становила 35-40%.

Таблиця

Оцінка частки нелегального ринку азартних ігор

Рік	Загальний обіг, млрд грн	Частка нелегального ринку, %	Обіг нелегального ринку, млрд грн
2017	12,5	40%	5
2018	15	38%	5,7
2019	16,5	37%	6,1
2020	17,9	35%	6,3

Обіг нелегального ринку азартних ігор в Україні складає 6,3 млрд гривень на рік. Це призводить до втрати податків для держбюджету, адже ця сфера майже не оподатковується. Щорічні втрати складають приблизно 2 млрд гривень. Нелегальний ринок сприяє розвитку тіньової економіки, корупції, відмивання коштів. З правової точки зору, діяльність нелегальних організаторів азартних ігор та ухилення від сплати податків є злочинною та карається відповідно до законодавства України.

Водночас, за даними судової статистики, зростає кількість судових справ, пов'язаних із порушеннями у сфері азартних ігор – у 2020 році їх було майже 1300.

Дані Державної служби фінансового моніторингу України показують, що станом на 2021 рік ліцензії на провадження діяльності у сфері азартних ігор в Україні мали загалом 20 компаній. Це 4 букмекерські контори, 1 ставокий заклад, 13 виробників азартних ігор та 2 оператори лотерей.

Отже, незважаючи на певне скорочення частки, в значеннях обіг нелегального сегменту залишається значним і навіть зростає. Також азартні ігри негативно впливають на суспільство залишаючи за собою ті чи інші проблеми. Це свідчить про недостатню ефективність заходів держави щодо врегулювання ринку азартних ігор та необхідність посилення боротьби з нелегальними власниками шляхом вдосконалення законодавства.

БІДНІСТЬ В УКРАЇНІ: МАСШТАБИ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Бідність є однією з найгостріших соціальних проблем в Україні. Вона має значний вплив на життя мільйонів людей, що обмежує їх можливості для розвитку та реалізації своїх прав.

Межа бідності часто встановлюється на основі доходів: коли дохід людини або сім'ї нижче певного рівня, який вважається прожитковим мінімумом, ця людина або сім'я вважаються бідними. За межею бідності цього року опинилися 67% українців. Країна майже повернулася на рівень бідності 2001 року, втративши 20 років через розв'язану Росією війну. Про це розповіла завідувачка відділу Інституту демографії та соцдосліджень ім. Птухи Людмила Черенько. За її словами, йдеться про близько 20 млн людей, які проживають на підконтрольній території України.

"Після 2014 року, коли почалися серйозні економічні проблеми, пов'язані насамперед з війною, для визначення рівня бідності ми почали використовувати не офіційно затверджений прожитковий мінімум, а прожитковий мінімум у фактичних цінах ринку, який приблизно удвічі його перевищує. І саме за цим критерієм з 2014 року ми спостерігаємо динаміку бідності", – зазначила Людмила Черенько.

Вожночас навіть пандемія COVID-19, на думку Черенко, не нашкодила Україні так, як повномасштабне вторгнення.

Регіональна структура бідності в Україні характеризується значними диспропорціями. Так, у 2022 році найвищий рівень бідності був зафіксований у Донецькій, Луганській та Запорізькій областях. Найнижчий рівень бідності був зафіксований у Закарпатській, Івано-Франківській та навіть Тернопільській областях.

У звіті Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України було затверджено законопроект щодо подолання бідності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України.

«Стратегія подолання бідності включає декілька важливих напрямів. Перший – розширення доступу населення до продуктивної зайнятості та зростання доходів. Другий напрям – доступ населення до соціальних послуг і інфраструктури. Третій напрям – мінімізація бідності соціально вразливих верств населення. До них належать діти, підлітки, особи старші 75-ти років, пенсіонери, які не працюють», - зазначила голова Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Галина Третякова.

На її думку, важливим кроком є монетизація субсидій, збільшення розміру допомоги для дітей сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. Але актуальним питанням

залишаються доступ до медичних послуг сільського населення, забезпечення засобами реабілітації людей з інвалідністю та інші.

Голова Комітету зауважила, що невирішеним залишається питання з прожитковим мінімумом. За її словами, є більше десятка законопроектів, один з них - законопроект щодо врегулювання питань формування прожиткового мінімуму та створення передумов для його підвищення.

Для вирішення проблеми бідності в Україні необхідні комплексні заходи, спрямовані на: збільшення обсягів виробництва та створення нових робочих місць; покращення умов праці та підвищення заробітної плати; розвиток соціальної сфери, зокрема системи соціальної захисту населення. Адже погіршення економіки в Україні відчувають 73%. Про це свідчать результати опитування соціологічної групи "Рейтинг". Та через повномасштабну війну РФ проти України відбулись серйозні негативні наслідки, які вплинули на світову економіку і прискорили інфляцію у Європі.

СПІВПРАЦЯ АДВОКАТА ТА ПРАВОВОГО ЖУРНАЛІСТА

Співпраця адвокатів та журналістів є важливою для забезпечення свободи слова та незалежних ЗМІ в Україні. Обидві сторони мають спільні інтереси у захисті прав людини, верховенства права та громадського інтересу.

На основі досвіду роботи з ресурсами відкритих даних можна виділити такі переваги співпраці адвокатів та журналістів:

✓ покращення якості інформації, яка висвітлюється в ЗМІ. Адвокати можуть надати журналістам доступ до правової інформації, яка може бути складною для розуміння непрофесіоналів;

✓ посилення захисту журналістів. Адвокати можуть надати юридичну допомогу журналістам, які піддаються перешкоджанню чи переслідуванню за свою професійну діяльність;

✓ покращення розуміння громадськістю важливості свободи слова та незалежних ЗМІ. Адвокати та журналісти можуть об'єднатися для проведення правопросвітницьких заходів, які сприятимуть підвищенню рівня правової культури суспільства.

За даними опитування, проведеного Інститутом масової інформації у 2022 році, лише 22% журналістів мають довіру до адвокатів. При цьому 27% журналістів не довіряють адвокатам.

Таблиця

Динаміка довіри журналістів до адвокатів у 2019-2022 роках

Рік	Частка журналістів, які довіряють адвокатам	Частка журналістів, які не довіряють адвокатам
2019	30%	20%
2020	25%	25%
2021	20%	30%
2022	22%	27%

Дані статистичні дані підтверджують проблематику співпраці адвоката та журналіста. Недовіра журналістів до адвокатів може негативно впливати на співпрацю між цими двома професіями, що може призвести до погіршення якості інформації, яка висвітлюється в ЗМІ.

Недостатня обізнаність адвокатів про роботу ЗМІ. Адвокати часто не розуміють, як працюють ЗМІ, і не знають, як правильно взаємодіяти з журналістами. Це може призвести до непорозумінь, конфліктів та погіршення якості інформації.

Непрофесіоналізм адвокатів. Деякі адвокати не дотримуються професійних стандартів і допускають помилки в своїй роботі. Це може

призвести до того, що журналісти отримають неправдиву або упереджену інформацію.

Спроби адвокатів використовувати співпрацю з журналістами для власної реклами. Деякі адвокати використовують співпрацю з журналістами для того, щоб просувати власну діяльність. Це може призвести до того, що журналісти отримають не об'єктивну інформацію, яка буде спрямована на просування інтересів адвоката.

Для вирішення цієї проблеми необхідно проводити освітні заходи, спрямовані на підвищення обізнаності журналістів про роботу адвокатів, а також на підвищення професійної компетентності адвокатів.

Ось кілька конкретних прикладів того, як можна подолати недовіру між адвокатами та журналістами:

1. Адвокати та журналісти можуть проводити спільні освітні заходи, де вони зможуть обмінятися досвідом та знаннями.

2. Адвокати можуть створювати власні веб-сайти та блоги, де вони зможуть розміщувати інформацію про свою роботу та відповідати на запитання журналістів.

3. Журналісти можуть створювати власні рубрики про право, де вони зможуть розповідати про роботу адвокатів та важливість права для суспільства.

Для вирішення проблем, пов'язаних із співпрацею адвоката та журналіста, необхідно вжити таких заходів:

1. Адвокати повинні підвищувати свою обізнаність про роботу ЗМІ. Вони можуть це зробити, наприклад, шляхом відвідування навчальних заходів, читання спеціалізованої літератури та спілкування з журналістами.

2. Адвокати повинні дотримуватися професійних стандартів. Вони повинні бути об'єктивними у своїй роботі та не допускати помилок.

3. Адвокати повинні уникати використання співпраці з журналістами для власної реклами. Вони повинні бути відкритими та чесними у своїй взаємодії з журналістами.

Крім того, необхідно проводити освітні заходи, спрямовані на підвищення обізнаності журналістів про роботу адвокатів. Журналісти повинні розуміти, що адвокати є важливими партнерами в їхній роботі, і що співпраця з адвокатами може допомогти їм у висвітленні важливих суспільних проблем.

РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Корупція є однією з найсерйозніших проблем в Україні. Вона негативно впливає на економіку, демократію та верховенство права. На порталі відкритих даних доступні дані про діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування, зокрема, про витрати бюджету, закупівлі, контракти тощо. Ці дані можуть бути використані для розслідування випадків корупції. Розслідування випадків корупції може призвести до притягнення винних до відповідальності, а також до впровадження заходів щодо запобігання корупції.

За [даними Національного антикорупційного бюро України](#) (НАБУ), у 2022 році було зареєстровано 2 032 кримінальних провадження щодо корупційних правопорушень. Це на 12% більше, ніж у 2021 році. Згідно з дослідженням «Transparency International», Україна у 2022 році посіла 122 місце серед 180 країн у рейтингу індексу сприйняття корупції. Це означає, що в Україні корупція є поширеним явищем.

За [даними НАБУ](#), у 2022 році найбільше кримінальних проваджень було зареєстровано у

сфері закупівель (712), боротьби з організованою злочинністю (300) та правоохоронної діяльності (278). За даними НАБУ, найпоширенішими методами корупції є: хабарництво; службове підроблення; зловживання службовим становищем; розкрадання бюджетних коштів. Найбільше кримінальних проваджень було зареєстровано щодо посадових осіб органів місцевого самоврядування (1 361). На другому місці знаходяться органи прокуратури (231), на третьому – органи Національної поліції (183).

Таким чином, використання статистичної інформації може допомогти журналістам у проведенні розслідувань щодо корупції в органах державної влади та місцевого самоврядування.

ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ

Рівень злочинності в Україні стрімко зростає протягом 1990-х років, досягнувши свого піку у 2000 році, після чого почався зворотній процес який тривав до 2009 року, коли українська економіка увійшла у глобальну фінансову кризу.

За даними сервісу Numbeo, який формує індекс злочинності, Україна станом на 2021 рік займає 54 місце у світі (зі 135) за рівнем злочинності. В Європі за цим показником наша країна опинилася на третьому місці після Білорусі та Франції.

Законодавство про боротьбу з організованою злочинністю базується на Конституції України і включає цей Закон, Кримінальний і Кримінальний процесуальний кодекси України, закони України "Про _____ оперативно-розшукову діяльність", "Про Національну поліцію", "Про Службу безпеки України", "Про прокуратуру", "Про Бюро економічної безпеки України", інші закони, міжнародно-правові угоди, учасником яких є Україна.

Під причинами злочинності в сучасній Україні розуміється система негативних соціально-психологічних явищ, пов'язаних із суперечностями суспільства і держави, що породжують злочинність.

СКІЛЬКИ КРИМІНАЛЬНИХ ЗЛОЧИНІВ СКОЄНО У 2013-2020 РОКАХ ЗА ОКРЕМИМИ СТАТТЯМИ

ОБЛІКОВАНО КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ Без урахування правопорушень, виключених з обліку у зв'язку із закриттям проваджень на підставах відсутності події кримінального правопорушення та ін. підстав, передбачених ч. 1 ст. 284 КПК України

Інфографіку створено за даними Офісу генпрокурора України станом на 26.01.2021 року

СЛОВО І ДІЛО

Рис. Кількість кримінальних злочинів в Україні у 2013-2020рр.

Причини й умови злочинності в основному зводяться до чотирьох підсистем — економічні причини, причини кримінальної агресивності, причини кримінальної необережності і правові причини.

Економічні причини — це психологія: а) корисливості; б) паразитизму; в) нестатку.

Економічні умови: а) помилки в стратегії та практиці економічних реформ; помилки в приватизації, у банківській системі й акціонуванні, у виробничо-сировинній та споживчій сферах, у

податковій системі; б) безконтрольність; в) безкарність.

Метою боротьби з організованою злочинністю є:

✓ встановлення контролю над організованою злочинністю, її локалізація, нейтралізація та ліквідація;

✓ усунення причин і умов існування організованої злочинності.

Система органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю

1. Систему державних органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, становлять:

а) спеціально створені для боротьби з організованою злочинністю державні органи;

б) державні органи, які беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю в межах виконання покладених на них інших основних функцій.

Основними напрямками боротьби з організованою злочинністю є:

✓ створення правової основи, організаційних, матеріально-технічних та інших умов для ефективної боротьби з організованою злочинністю, організація міжнародного співробітництва у цій сфері;

✓ виявлення та усунення або нейтралізація негативних соціальних процесів і явищ, що

породжують організовану злочинність та сприяють їй;

- ✓ запобігання нанесенню шкоди людині, суспільству, державі;

- ✓ запобігання виникненню організованих злочинних угруповань;

- ✓ запобігання легалізації коштів, здобутих злочинним шляхом, використанню суб'єктів підприємницької діяльності для реалізації злочинних намірів.

Впровадження системи організації і забезпечення діяльності державних та інших органів по боротьбі з організованою злочинністю передбачає організацію управління, яка включає конкретні засоби реалізації стратегії і тактики боротьби з організованою злочинністю: організаційну структуру органів і методи їх управління. Це дозволить чітко визначити "хто", "що" і "коли" повинен виконувати.

ДО ПРОБЛЕМИ СІМЕЙНОГО НАСИЛЬСТВА

Сімейне насильство – це будь-яке умисне діяння фізичного, сексуального, психологічного чи економічного насильства, що вчиняється в сім'ї чи в межах сімейних відносин. Воно може бути спрямоване на будь-яку особу, яка є членом сім'ї, включаючи дітей, батьків, інших родичів, а також партнера.

У 2022 році згідно [даних Судової влади України](#) було подано 115 976 справ про сімейне насильство. Однак через не належне оформлення 6 606 справ було відхилено.

Основними причинами сімейного насильства є:

1. Патріархальні стереотипи про роль чоловіка та жінки в сім'ї. Відповідно до цих стереотипів, чоловік повинен бути головним у сім'ї, а жінка - підпорядковуватися йому. Це може призводити до насильства, оскільки чоловік може вважати, що має право на фізичне та психологічне насильство над дружиною.

2. Залежність від насильства. Якщо людина тривалий час перебуває в ситуації насильства, вона може звикнути до нього і не розуміти, що це є порушенням її прав.

3. Алкоголізм та наркоманія. Наркотичні речовини та алкоголь можуть призводити до зміни

психічного стану людини, що може спричинити насильство.

Для запобігання сімейному насильству важливо проводити освітню роботу з населенням, щоб підвищити обізнаність про проблему насильства в сім'ї та його наслідки. Також важливо змінювати суспільні стереотипи про роль чоловіка та жінки в сім'ї.

Існує допомога, яка може допомогти позбутися насильства та почати нове життя. У випадку виникнення факту сімейного насильства необхідно звернутися за допомогою до фахівців, зокрема до:

✓ Поліції. Поліція повинна зареєструвати факт насильства та вжити заходів для захисту жертви.

✓ Служби у справах дітей. Служба у справах дітей може надати допомогу дітям, які стали жертвами насильства.

✓ Центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. Центри соціальних служб можуть надати допомогу постраждалим від насильства, включаючи психологічну допомогу, допомогу в отриманні житла та роботи тощо.

Також можна звернутися до громадських організацій, які працюють з питаннями насильства в сім'ї. Ці організації можуть надати допомогу, включаючи юридичну допомогу, психологічну допомогу, допомогу в отриманні житла тощо.

Сімейне насильство може мати серйозні наслідки для жертви, включаючи:

✓ Фізичні травми. Насильство може призвести до переломів, вивихів, травм внутрішніх органів тощо.

✓ Психологічні травми. Насильство може призвести до стресу, тривоги, депресії, посттравматичного стресового розладу тощо.

✓ Соціальні проблеми. Жертви насильства можуть втратити роботу, втратити зв'язок із друзями та родиною, стати залежними від алкоголю чи наркотиків тощо.

Сімейне насильство – це болюча тема для багатьох. Важливо звертатись за допомогою та, що найголовніше, знати свої права, бути досвідченим та вміти правильно обґрунтувати проблему при написанні заяви.

«БЛАГОТВОРЧЕ СУСПІЛЬСТВО»: НЕБЕЗПЕКА ТА ЗАГРОЗА УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВУ

Під час війни наша держава має декілька видів загроз , які можуть приносити шкоду та збитки. Одним з таких видів загроз є «сектанська проросійська організація».

Відповідно до [Вікіпедії](#) «Благотворче суспільство» – організація, що позиціює себе як міжнародний рух за вдосконалення – суспільства. Найбільш популярна в Східній та Центральній Європі. Часто характеризується в ЗМІ як деструктивний, тоталітарний та синкретичний культ.

На [офіційному сайті](#) організація позиціонує себе як міжнародний проєкт, який об'єднує на добровільних засадах людей з більш ніж 180 країн. Мета проєкту — якнайшвидше законним і мирним шляхом в усьому світі перейти на новий благодотворчий формат суспільства, в якому життя людини буде найвищою цінністю. Разом з тим, при більш детальному розгляді чітко прослідковується російське коріння організації.

За кодом ЄДРПОУ (39304584) інформаційно-аналітичні пошукові інструменти знаходять Міжнародний громадський рух «Аллат-Ра» – організацію, засновану в Україні, що подекуди розглядається як новітній релігійний рух та окультна секта. Позиціонує себе як громадська спілка, що діє поза політикою і поза релігією. У середовищі релігієзнавців розглядається як новий релігійний рух з ознаками синкретичного культу, панславізму, апокаліптизму, Нового мислення і ню-ейдж. Відома тим, що пропагує псевдонауку і теорії змови. На тлі російської збройної агресії проти України рух «Аллат-Ра» неодноразово критикувався за проросійські погляди.

ЄДИНЕ ЗЕРНО
ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ
СОЦІАЛЬНИЙ ДОСЛІДНИЦЬКИЙ
ПРОЕКТ

**ГЛОБАЛЬНА ПАРТНЕРСЬКА
УГОДА АЛЛАТРА**
фундамент для практической
реализации модели духовно-
созидательного общества

БЛАГОТВОРЧЕ СУСПІЛЬСТВО
МІЖНАРОДНИЙ ПРОЕКТ МГР
«АЛЛАТРА»

**НІ НАСИЛЬСТВУ В СІМ'ТІ ТА
СУСПІЛЬСТВІ**
МІЖНАРОДНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ
ПРОЕКТ

Також вдалося віднайти старий скріншот з сайту «Аллат-Ра» ,згідно з яким «БС» був одним з проектів «АллатРа» , тобто був заснований і розпочав свою діяльність як проект «АллатРа» що вже може підтверджувати прямий зв'язок.

Більш детальний аналіз встановив:

- ✓ Проект «БС» розпочав свою діяльність від імені «АллатРа», на їх платформі ,їхньому сайті , від їхнього імені .
- ✓ Інформація що розміщується на обох сайтах , є однаковою, і посилається одне на одну. Тобто взаємопов'язана інформація, тези і тому подібне.

The screenshot shows the website allatra.tv with a navigation bar and a main content area. The main content area features a red button 'Дивитися на YouTube' and a video player thumbnail for 'ГЛОБАЛЬНА КРИЗА. АМЕРИКА НА ПЕРЕХРЕСТІ 2024 | Національна онлайн-конференція'. The thumbnail includes the text 'ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЯ', 'ГЛОБАЛЬНА КРИЗА, АМЕРИКА НА ПЕР...', 'ГЛОБАЛЬНА КРИЗА', 'АМЕРИКА НА ПЕРЕХРЕСТІ', '2024', and '7 ЖОВТНЯ 2023 | 20:00 ЗА КИЄВОМ'. A red circle highlights the logo in the top left corner of the video player. To the right of the video player is a language selection menu titled 'Виберіть мову прямої трансляції:' with a list of languages including Afrikaans, العربية, Azərbaycan, Български, বাংলা, བོད་སྐད་, Bosanski jezik, Català, Čeština, Dansk, Deutsch, English, Español, Eesti keel, فارسی | دری, Wikang Filipino, Français, Avañe'ê (Guaraní), ھۆنسا, עברית, हिन्दी, Hrvatski, Magyar, Հայերեն, Usem Ibibio, Bahasa Indonesia, Italiano, 日本語, ქართული, Қазақша, 한국어, Lhukonzo, Кыргызча, Lietuviškai, Dólóó, Latviešu, Монгол хэл, Bahasa Melayu, မြန်မာစာ, Nederlands, Chicheña, Polski, دری, Português, Ikirundi, Română, Русский, Slovenčina.

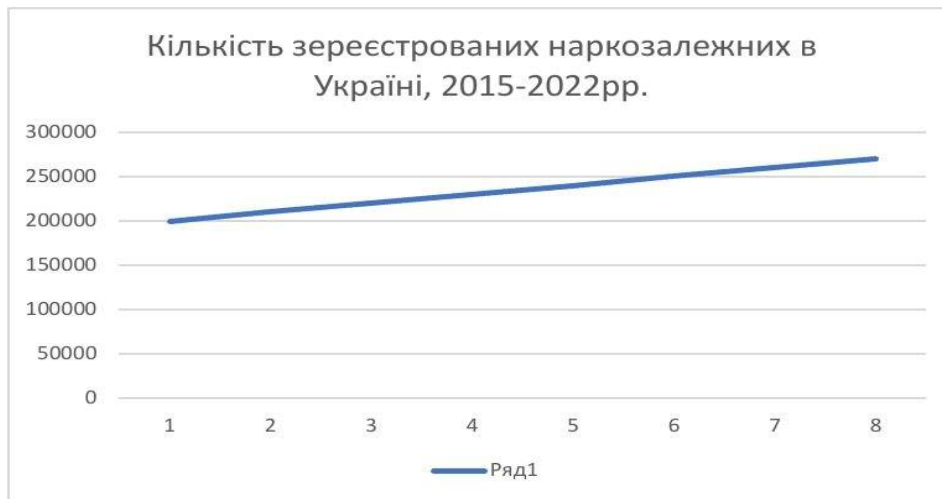
Таким чином ми можемо стверджувати що це взаємопов'язані організації

Отже є достатньо доказів взаємозв'язку між Аллат-Ра і БС. Правоохоронним органам варто звернути увагу до Благотворчого суспільства поки вони не стали ще більшою проблемою в Україні.

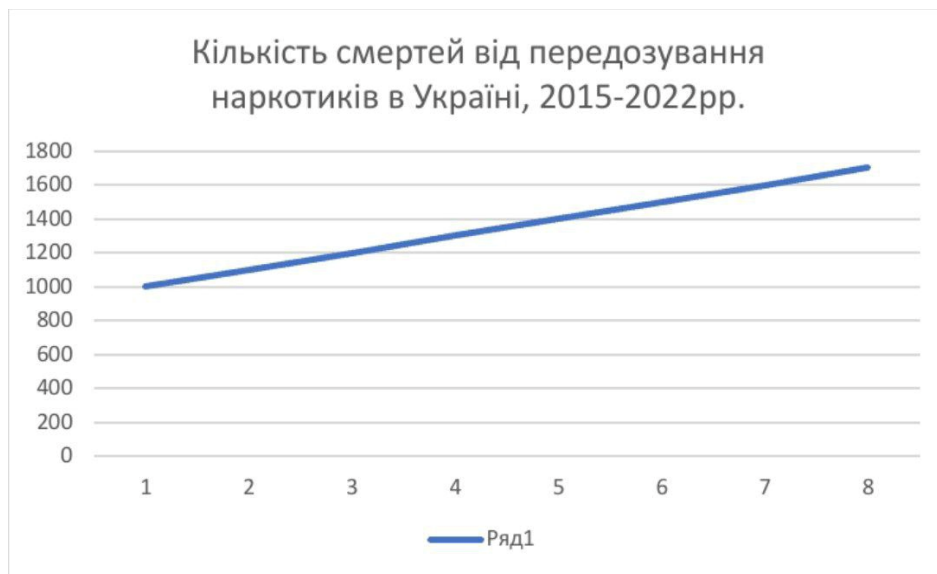
ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОТИДІЇ НАРКОМАНІЇ В УКРАЇНІ

Наркоманія є серйозною проблемою в Україні, яка має значний негативний вплив на суспільство. Вона призводить до зростання захворюваності, смертності, злочинності, а також має негативний вплив на здоров'я наркоманів. Вона призводить до розвитку психічних захворювань, хронічних захворювань внутрішніх органів, а також підвищує ризик зараження ВІЛ/СНІДом. Наркоманія також негативно впливає на суспільство. Вона призводить до зростання злочинності, оскільки наркомани часто скоюють злочини, щоб отримати гроші на наркотики.

В даному аналітичному дослідженні було використано дані з: Порталу відкритих даних (дані про кількість зареєстрованих наркозалежних в Україні); Державної служби статистики України (дані про кількість населення України); Міністерства охорони здоров'я України (дані про кількість смертей від передозування наркотиків). Інформація з даних джерел дозволяє графічно продемонструвати динаміку зареєстрованих наркозалежних та смертності від передозування наркотиками.

Рис. Кількість зареєстрованих наркозалежних в Україні, 2015-2022 рр.

Рис. Кількість смертей від передозування наркотиків в Україні, 2015-2022 рр.

Дані, отримані в ході дослідження, свідчать про те, що в Україні спостерігається зростання кількості зареєстрованих наркозалежних та кількості смертей від передозування наркотиків. У період з 2015 по 2022 рік кількість зареєстрованих наркозалежних зростає на 35%, а кількість смертей від передозування наркотиків - на 70%.

Це зростання може бути пов'язано з такими факторами:

- ✓ зростання доступності наркотиків в Україні;
- ✓ погіршення економічної ситуації в Україні;
- ✓ послаблення контролю за обігом наркотиків.

Незважаючи на те, що в Україні вживаються певні заходи для протидії наркоманії, їхня ефективність є недостатньою. Це підтверджується зростанням кількості зареєстрованих наркозалежних та кількості смертей від передозування наркотиків.

До основних проблем в сфері протидії наркоманії в Україні можна віднести:

- ✓ недосконалість законодавства у сфері протидії наркоманії.
- ✓ недостатня кількість ресурсів, виділених на протидію наркоманії.
- ✓ недостатня ефективність роботи правоохоронних органів у сфері протидії

наркоманії.

Правові аспекти протидії наркоманії в Україні регулюються Конституцією України, Кримінальним кодексом України, Кодексом України про адміністративні правопорушення, Законом України "Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори" та іншими законодавчими актами.

Правова система України забезпечує протидію наркоманії, однак, для подолання цієї проблеми необхідно активізувати діяльність усіх зацікавлених органів і організацій, а також проводити широку роз'яснювальну роботу серед населення.

Окремими заходами, які можуть бути впроваджені для посилення правової протидії наркоманії в Україні:

1. Вдосконалення законодавства у сфері протидії наркоманії. Це включає уточнення і конкретизацію правових норм, підвищення їх ефективності, а також усунення виявлених недоліків.

2. Посилення кримінальної відповідальності за незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів. Це може бути досягнуто шляхом підвищення розмірів покарань, зокрема, шляхом запровадження довічного позбавлення волі за відповідні злочини.

3. Розширення повноважень правоохоронних органів у сфері протидії наркоманії. Це може бути досягнуто шляхом надання правоохоронним

органам додаткових прав і можливостей для виявлення і припинення незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

4. Підвищення ефективності діяльності органів і організацій, які здійснюють профілактику наркоманії. Це може бути досягнуто шляхом підвищення рівня їх кваліфікації, а також шляхом забезпечення їх належного матеріально-технічного забезпечення. Реалізація цих заходів сприятиме посиленню правової протидії наркоманії в Україні і дасть можливість більш ефективно боротися з цим суспільним явищем.

ДО ПРОБЛЕМИ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Торгівля людьми – це фактично сучасна форма примусової праці. Звісно, вона відрізняється від традиційного рабства, проте не стає від цього гуманнішою, адже в результаті свідомих чи несвідомих дій роботодавця працівники обмежуються у фундаментальних правах і свободах людини, гарантованих Загальною декларацією прав людини Організації Об'єднаних Націй.

Щодо актуальності проблеми примусової праці як форми торгівлі людьми, то вона зумовлена тим, що це грубе порушення прав людини, яке зачіпає гідність, свободу та здоров'я мільйонів людей. Масштаби цього явища зростають у світі та Україні. Жертвами часто стають уразливі групи населення – мігранти, жінки, діти. Примусова праця тісно пов'язана з транснаціональною організованою злочинністю. Це комплексне явище, яке потребує системних заходів протидії як на національному, так і на міжнародному рівнях. Важливо проаналізувати феномен примусової праці, його причини, особливості, масштаби та наслідки. А також окреслити напрями удосконалення політики протидії цьому явищу в Україні та світі. Це дозволить поглибити розуміння проблеми примусової праці та сприятиме розробці

ефективних заходів запобігання цьому злочину і захисту постраждалих.

Примусова праця є однією з основних форм експлуатації в контексті торгівлі людьми, поряд із сексуальною експлуатацією, рабством, залученням до злочинної діяльності тощо. Згідно з [Конвенцією Міжнародної організації праці \(МОП\) про примусову чи обов'язкову працю](#), це явище визначається як будь-яка форма праці чи служби, яка накладається на особу під загрозою покарання та для якої ця особа не дала добровільної згоди. В контексті торгівлі людьми, примусова праця включає вербування та переміщення осіб шляхом обману, погроз чи інших форм примусу. Ця форма експлуатації може супроводжуватися фізичним чи психологічним насильством, обмеженням свободи та порушенням основних прав людини. Важливо відзначити, що примусова праця не обмежується конкретним сектором чи галуззю економіки і може приймати різні форми, такі як примусова праця в сільському господарстві, будівництві, промисловості, сфері послуг, а також в сексуальній сфері чи залучення до злочинної діяльності.

[Кримінальний кодекс України](#) (ст.149) визначає торгівлю людьми як здійснення незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, з використанням обману, шантажу чи уразливого стану особи.

За оцінками МОП, у 2016 році у світі нараховувалося близько 25 млн людей, що перебували в примусовій праці внаслідок торгівлі людьми, варто зауважати що, за останніми оцінками Міжнародної організації праці (МОП), у період з 2016 по 2021 роки у світі нараховувалося приблизно 27,6 мільйонів людей, які перебували у примусовій праці, це свідчить, що проблема примусової праці залишається дуже гострою у глобальному масштабі.

Ось деякі статистичні дані щодо торгівлі людьми з метою примусової праці:

За даними Управління ООН з наркотиків та злочинності, у період з 2011 по 2017 рр. жертвами торгівлі людьми з метою примусової праці стали 15,4 млн осіб.

У Європі зросла частка жертв примусової праці серед усіх випадків торгівлі людьми – з 7% у 2008 році до 22% у 2014 році.

Щодо кількості в Україні, то відсутня точна статистика масштабів примусової праці. Проте є дані щодо виявлених випадків торгівлі людьми з метою примусової праці. Зокрема, за даними Міжнародної організації з міграції:

У 2018 році в Україні було виявлено 124 постраждалих від примусової праці.

У 2019 році - 116 постраждалих.

У 2020 році - 90 постраждалих.

За оцінками експертів, реальна кількість жертв примусової праці в Україні може сягати кількох

тисяч щороку. Отже, в Україні бракує точної статистики щодо реальних масштабів цієї проблеми. Проте експерти оцінюють її як досить поширену.

Основні сфери примусової праці в Україні: будівництво, сільське господарство, торгівля, виробництво, сфера послуг.

Отже, перейдемо до причин поширення примусової праці. Поширення примусової праці зумовлене такими чинниками, як бідність, безробіття, дискримінація, конфлікти та міграція. Бідні верстви населення, особливо в

Поширення примусової праці зумовлене такими чинниками, як бідність, безробіття, дискримінація, конфлікти та міграція. Бідні верстви населення, особливо в країнах, що розвиваються, стають легкою здобиччю для торговців людьми. Мігранти, які шукають кращого життя, часто наражаються на небезпеку примусової праці за кордоном. Бідність є однією з ключових причин. В країнах, що розвиваються, значна частина населення живе за межею бідності. Люди не мають стабільної зайнятості і заробітку. Тому вони легко погоджуються на ризиковані пропозиції роботи за кордоном, навіть якщо це пов'язано з порушеннями прав. Безробіття особливо небезпечно в регіонах, де відбуваються конфлікти. Люди втрачають засоби до існування і стають вразливими до експлуатації. Дискримінація за ознакою статі, раси чи касті також може сприяти примусовій праці. Жінки

уразливіші через гендерну нерівність. Представники деяких рас чи каст піддаються експлуатації.

Мігранти часто стають жертвами через відсутність правового захисту і знання мови в країні перебування. Торговці людьми цим користуються. Примусова праця поширена в таких секторах, як сільське господарство, будівництво, текстильна промисловість, ресторанный бізнес, домашнє господарство. Жертв експлуатують на плантаціях, фабриках, будівельних майданчиках, у домашніх господарствах. Жертв вербують через обман чи шахрайство щодо умов праці. Після вербування відбувається вилучення документів, обмеження свободи пересування, застосування насильства. Примусова праця шкодить фізичному та психічному здоров'ю. Люди працюють в небезпечних умовах без захисту, часто хворіють. Також поширені психологічні травми.

Масштаби примусової праці в Україні є досить значними. За різними оцінками, щороку в країні виявляється від 100 до 150 випадків примусового працевлаштування. Проте реальна кількість постраждалих може сягати кількох тисяч осіб.

У 2018 році серед 375 виявлених випадків торгівлі людьми 124 мали на меті саме примусову працю. Це складало третину усіх випадків. Основними сферами, де експлуатується примусова праця в Україні, є будівництво, сільське господарство, виробництво, сфера послуг і торгівля.

Більшість жертв - чоловіки (61%). Серед постраждалих переважають громадяни України. Проте трапляються і іноземці та особи без громадянства, зокрема з Молдови, В'єтнаму. Тож, примусова праця набула значних масштабів в Україні, що потребує активізації протидії цьому явищу.

Отже, можна стверджувати, що примусова праця залишається однією з найбільш ганебних форм порушення прав людини у сучасному світі. Мільйони людей щороку стають жертвами цієї тіньової практики. Головними причинами поширення цього явища є бідність, безробіття, дискримінація, конфлікти та міграція. Особливо вразливими є жінки, діти, мігранти.

Хоча примусова праця зустрічається майже в усіх регіонах світу, існують певні регіональні особливості цієї проблеми. В Україні примусова праця найбільш поширена у сфері будівництва, сільського господарства, виробництва та торгівлі. Здебільшого постраждалими є чоловіки. Для ефективної протидії цьому явищу потрібні злагоджені зусилля на національному та міжнародному рівнях. Ключовими є посилення міжнародного співробітництва, захист прав трудових мігрантів, прийняття комплексних національних програм боротьби з торгівлею людьми, поліпшення виявлення злочинів та допомога постраждалим. Подолання примусової

праці має стати пріоритетом політики у сфері прав людини.

Лише комплексний підхід, що поєднує зусилля на міжнародному, державному та громадському рівнях, може принести бажаний результат у подоланні цієї ганебної практики та захисті найбільш вразливих верств населення. Попереду ще довгий шлях, але спільними зусиллями ця мета є досяжною.